

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère

Mogvntiæ, 1617

Cap. 2. De potestate Iurisdictionis,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78322](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78322)

fitur absque necessitate, cum possit confiteri Sacerdoti: aut cum necessitate quidem, sed animo accipiendi ab eo sacramentalem absolutionem, aut detegendo imprudenter mortalia peccata: perinde mortale esse, ac fuerit aliquod aliud crimen committere, ad obtinendam à Deo peccatorum suorum veniam, si quidem sciat absolutionem sacramentalem tentatam à non sacerdote, sacrilegam esse; aut si sciat graue peccatum esse diffamare seipsum, & detegit nihilominus in tali confessione peccata, de quibus non potest se diffamare sine peccato mortali: ob grandem sui læsionem inexcusabilem. Quod si tale quid faceret, bona simplicitque fide, et edens esse licitum, excusaretur per ignorantiam: præsertim cum agat id, in quo nemini nocet, nisi sibi satisfaciendo plusquam debeat suo proposito; prout bene notat idem Nauarrus ad memoratum principium num 18.

Postremo ex eadem necessitate potestatis ordinis inferitur, quod idem author habet in sequenti num. 83. eum, qui tempore necessitatis est confessus peccata sua mortalia non Sacerdoti, teneri denno confiteri Sacerdoti habenti sufficiente potestatem, peccateque mortaliter non confitendo eo tempore, quo tenetur ex præcepto, non minus quam si non fuisset illo modo confessus. In quo omnes conuenire, idem etiam annotat in Enchir. cap. 21. num. 41. Et ratio est in promptu, quia nondum subiecit illa sua peccata clauibus Ecclesie, iudiciove Sacerdotis, sicut sacramentalis confessio in præcepto posita requirit.

CAPVT SECVNDVM.

De potestate iurisdictionis.

SVMMARIVM.

- 10 In qua consistat iurisdictionis.
 11 Iurisdictionis alia temporalis, alia spiritualis.
 12 Spiritualis quedam est in foro externo, & quedam in interno.
 13 Iurisdictionis in foro externo esse potest sine potestate ordinis; non item iurisdictionis in foro interno.
 14 Iurisdictionis in foro interno, in quo consistat: qualiter adhuc eadem differat à iurisdictione spirituali in foro externo.

Potestas iurisdictionis, vt nomen ipsum indicat, est ea, qua quis præest iudicando; ideoque consistit in prælatione super aliquam multitudinem, aut etiam super aliquam certam personam, vt regatur, & vt secundum leges iustitiae ei administretur.

Potestas iurisdictionis multiplex.

SECTIO PRIOR.

Duplex autem est potestas iurisdictionis; vna temporalis, seu secularis, ad temporale bonum ordinata, qualis est ciuilibus Regum, & aliorum Principum, instituta ad reip. pacem. Altera spiritualis, qualis est Ecclesiastica in Ppva, & in alijs Ecclesiasticis gerentibus curam animarum, ad quarum salutem ea ordinatur. De qua diuisione pluribus à Turrecr. lib. 1. de Ecclesia cap. 87. & aliquot sequentibus. Spiritualis adhuc duplex est: vna ad regendum populum Christianum in externo causarumque foro; altera ad curandum eundem populum in interno penitentialique foro; per illam potest quis in definiendis causis, quæ inter ipsius subditos controuertuntur, ius dicere, sententiamque ferre, etiam in inuitos; vnde coercitiuam dictam esse notat à Turrecr. in lib. 1. de Ecclesia ca. 96. concl. 1. Per hanc vero in causa Dei offensa, facta à subdito tuo confessione, potest illum absoluerè à culpa, & obligare ad satisfactionem, non tamen inuitum; quia nemo, nisi volens, suscipit penitentiae sacramentum, ad quod eiusmodi prolatio sententiae pertinet: ideoque voluntaria esse debet, non modo ex parte proferentis, sed etiam ex parte eius, in quem proferatur. De hac etiam diuisione pluribus à Turrecr. in cit. c. 96. & sequentibus.

Discrimina inter iurisdictionem in foro interno, & iurisdictionem spiritualem in foro externo.

SECTIO POSTERIOR.

Potest autem prior illa, siue potestate ordinis in præcedenti cap. descripta, & esse, & exerceri, prout patet ex Archidiaconis, & alijs, qui in Praelatos instituantur, antequam facti sint Sacerdotes; posterior vero hæc non potest. Immo et si

alij alia dicant, de quo legendus est Suarez in D. Thomam romo 4. disput. 16. sect. 3.) videtur habitualiter seu aputudinaliter eadem esse cum potestate ipsa ordinis; cui tamen actualiter superaddat applicationem maturæ circa quam exerceatur siue (quod idem est) illa prædico, datos esse subditos in foro conscientiae absoluedos & ligandos. Hocque significat Sotus in 4. distinct. 20. quest. 1. art. 1. col. penult. cum sic inquit Potestas clauium non dicit nisi meram potentiam; iurisdictionis autem non est proprie potentia, sed applicatio materiam ad agens, vt sequatur actio; ne mpe applicatio subditorum ad sacerdotem, vt sequatur absolutio, que scilicet alioquin non sequeretur: sicut nec fieret consecratio corporis Christi siue pane; nec in vacuo fieret calefactio, quia nuius ignis in eo existens vim haberet calefaciendi, quia materia non esset ei admota. Vnde, vt idem author addit, dum Sacerdoti conferretur beneficium curatum, non datur ei potestas clauium, quam per Characterem Sacerdotalem iam habebat; sed applicatur ei populus, in quem illam exerceat, eaque applicatione facta ipse est proprie iudex. Quæ est etiam Nauarri doctrina ad cap. Placuit de penitentia dist. 6. num. 46. vbi eam illustrat exemplo Penitentiae Principis, quam medico dat vtendi sua arte; superaddit enim eidem ard, non quidem vim aliquam operandi; sed tantum applicationem materiam circa quam operetur, hoc est, populum, cuius curationi incumbat.

Ex qua doctrina intelligitur duplex adhuc esse inter easdem spirituales iurisdictiones discrimen. Vnam est, quod per posterioris collationem, duntaxat sub iocatur materia, in quam exerceatur clauium potestas adepta in susceptione ordinis sacerdotalis: per collationem vero prioris, obtineatur prælatio, qua quis in eos quibus prædicatur possit in externo, publicoque foro, de ijs, quæ ad spirituale regimen ipsorum pertinent, sententiam proferre etiam in inuitos: quod quidem additur, quia ad talis sententiae validitatem non requiritur voluntas ei submittendi, sicut ad validitatem sententiae, quæ in interno foro proferitur, prout iam num. 12. attingimus. Alterum discrimen est illud, cuius meminit Gabriel in 4. distinct. 18. questio. 2. artic. 2. conclusio 3. quod prior potestas sit arbitranda inter hominem & hominem; dicaturque gladius, quia subditos penitus coercet; posterior vero sit arbitranda inter Deum & hominem; & dicatur clavis, eo quod aditum aperiat ad caelum, quæ sola quidem ad vsum Sacramenti penitentiae necessaria est; quia tamen in eodem usu potest ex prioris, per quam dari, limitari, tolli, aut suspendi potest; non erit abs re incidenter de eadem paucis dicere.

CAPVT TERTIVM.

De spirituali iurisdictione in foro externo.

SVMMARIVM.

- 15 Actus varij, ad quos istiusmodi iurisdictionis extenditur.
 16 Totalis plenitudo illius est in Papa.
 17 In Praelatis alijs est limitata.
 18 A Christo transfusa est in D. Petrum, & ipsius successores.

Sufficere potest ad nostrum institutum tria de hac annotatione in præsentiarum.

Primum est, quod ea se extendat ad actus varios, qui sunt visitare subditos, inquirere in illorum mores, & punire, legatos mittere, contumaces rebellesque accersere, & illorum compescere audaciam, ad concilium vocare eos, quorum interest adesse, determinata in Concilio confirmare, pena Ecclesiastica coercere delinquentes, vt excommunicare; & à talibus penis, vt ab excommunicatione absoluerè: casus referuare, & referuatos relaxare, dare indulgentias, dispensare in voto & in iuramento; hæreticos & scripta ipsorum condemnare, scripta antequam in lucem edantur examinare & iudicare num sanam, an pestiferam doctrinam contineant, qui vere sint articuli fidei exponere, quæ sint canonice scripturæ testari, dubia circa fidem & circa religionem orientia soluere, ritus & caeremonias ordinare, constituere Episcopos & alios Ecclesie ministros, beneficia Ecclesiastica distribuere, & de bonis temporalibus ad ecclesiam pertinentibus disponere, aliquem vita fundum in Catalogo Sanctorum cum Christo regnantium scribere, ordinare